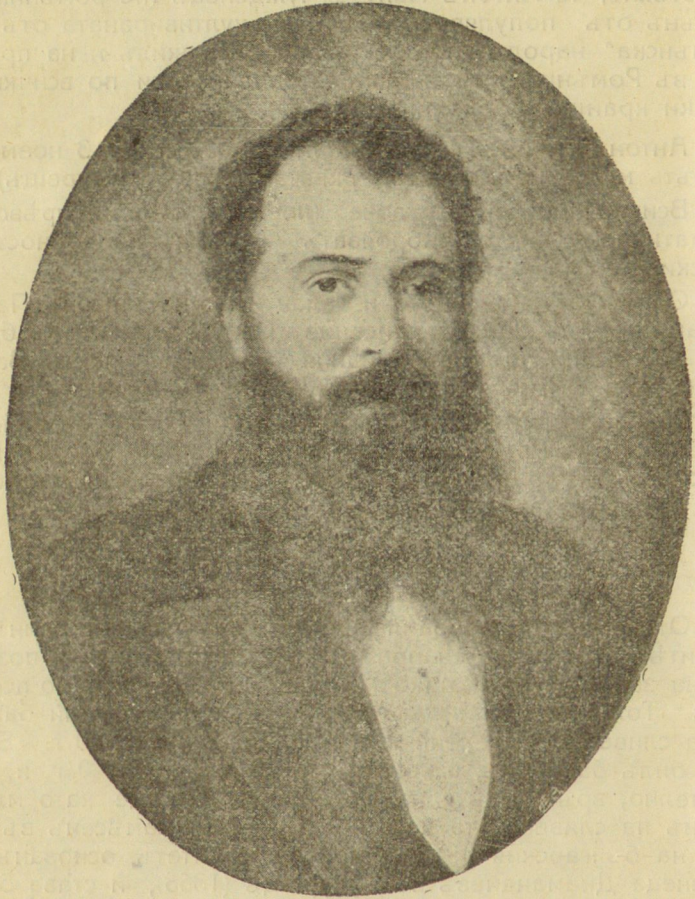

ници въ духа на българската кауза. Постъпилъ най-първо въ Collège de France и послѣ въ Сорбоната. Скромень и своеобразень по характеръ, каквото е мнозинството отъ неговитѣ съграждани — сливенци, той съвсѣмъ малко шумъ е оставилъ около името си. Прѣди всичко, повече отъ трудоветѣ му сж неизвѣстни, тѣ като сж писани подъ разни

Димитъръ Великинъ

псевдоними, а при това и на чужди езици (френски и ромънски). Сътрудничилъ е въ българскитѣ тогава вѣстници: Дунавска Зора, Общъ Трудъ, Народность, Дунавски Лебедъ, Бжджщность и т. н. Намѣсти се е подписвалъ *D. Vellisson* или *Драгой Великинъ*. Въ Христоматиитѣ на Д. Мишевъ и С. Костовъ се срѣща стихотворението-сатира, което носи латинско заглавиѣ *Sutor non ultra crepidam*, авторъ на което